

Sygn. akt V GC 1189/19 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Bartosz Łopalewski
Protokolant:	sekr. Marta Prusak

po rozpoznaniu w dniu 1 lipca 2020 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa G. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.

przeciwko J. L.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt V GC 1189/19 upr

UZASADNIENIE WYROKU

Stan faktyczny

20 października 2014 roku strona powodowa zawarła z (...) S.A. w W. umowę ramową przelewu wierzytelności.

Dowód: umowa ramowa (k. 26)

17 maja 2017 roku pozwany zawarł z (...) S.A. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Wysokość ulgi przyznanej pozwanemu na etapie zawarcia umowy określono na 2.201,82 zł. Wydano pozwanemu aparat telefoniczny ustalając jego cenę na 147,60 złotych brutto. Umówiono płatność ratalną po 6,15 zł miesięcznie.

Dowód: umowa (k. 60-64)

potwierdzenie odbioru (k. 65)

podsumowanie oferty (k. 66)

Pismem z 1 września 2018 roku poinformowano pozwanego o rozwiązaniu umowy o zakup sprzętu w systemie ratalnym i wezwano do zapłaty kwoty 2.615,26 zł.

W piśmie tym nie określono samej umowy ani sprzętu, którego pismo dotyczy.

Dowód: pismo (k. 72)

Pismem z 14 września 2018 roku poinformowano pozwanego o rozwiązaniu umowy o zakup sprzętu w systemie ratalnym i wezwano do zapłaty kwoty 1.229,44 zł. W piśmie nie określono samej umowy ani sprzętu, którego pismo dotyczy.

Dowód: pismo (k. 70)

30 stycznia 2019 roku strona powodowa zawarła z (...) S.A. w W. porozumienie nr 10 do umowy ramowej przelewu wierzytelności.

Dowód: porozumienie (k. 29-32)

Pismami z 12 lutego 2019 roku, 22 lutego 2019, 9 kwietnia 2019 roku strona powodowa wzywała pozwanego do zapłaty różnych kwot.

Dowód: pisma (k. 43-45)

Ocena dowodów

I.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa twierdziła początkowo, że pomiędzy jej poprzednikiem prawnym a pozwanym „doszło do zawarcia kontraktu umownego” (k. 4/2). Następnie twierdziła o „kontraktach” w liczbie mnogiej („w ramach zawartych kontraktów” – k. 5), sugerując jednocześnie, że doszło do zawarcia umów „sprzedaży na rzecz Abonenta urządzeń abonenckich (aparat telefoniczny, laptop, tablet itp.)”. Już ten fragment uzasadnienia wskazywał, iż strona pozwana nie sprostowała podstawowemu ciężarowi procesowemu, a to ciężarowi przytaczania twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy. Posługiwała się ogólnikowymi i wzajemnie sprzecznymi frazesami, zamiast wskazać, za jakiej konkretnie umowy wywodzi swoje roszczenie i co konkretnie zostało pozwanemu sprzedane.

II.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa powoływała się na 4 faktury, które określała jako wynikające ze „świadczonych usług”. Faktury o wskazanych numerach zostały następnie – na wezwania Sądu – przedstawione (k. 49-52). Zarówno uzasadnienie pozwu, jak i wspomniane faktury nie zawierały żadnych informacji na temat tego, jakiej umowy dotyczą. Brak było więc podstawy do odniesienia tych dokumentów księgowych do jakiegokolwiek zdarzenia prawnego, z którego mógłby wynikać obowiązek pozwanego do zapłaty wskazanych w nich kwot. Same faktury – jako wystawione jednostronnie dokumenty księgowo – nie rodzą natomiast żadnego zobowiązania.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa powoływała się także na 3 faktury, które określała jako „sprzętowe”. Faktury te – mimo wezwania – nie zostały nigdy przedstawione.

W uzasadnieniu pozwu powoływano się także na „notę obciążeniową” oraz regulację art. 57 ust. 6 ustawy prawo telekomunikacyjne. Notę o wskazanym w pozwie numerze – na wezwania Sądu - przedstawiono (k. 50). Zarówno uzasadnienie pozwu, jak i wspomniana nota nie zawiera żadnych informacji na temat tego, jakiej umowy dotyczy, na czym polega przyznana abonentowi ulga, jaki był okres realizacji umowy. Brak było więc podstawowych informacji niezbędnych dla oceny zasadności roszczenia w perspektywie przepisu art. 57 ust. 6 ustawy prawo telekomunikacyjne.

III.

Przy piśmie procesowym z dnia 28 stycznia 2020 roku strona pozwana przedstawiła dalsze dokumenty w charakterze dowodów. Była to jedna umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych (k. 60-64) oraz dokumenty potwierdzające wydanie jednego urządzenia (k. 65-66). Zastrzeżona w analizowanej umowie ulga przyznana abonentowi wynosiła

mniej niż kwota objęta notą obciążeniową nr (...) (k. 50), stąd – jak się wydaje – dokumenty te nie mogły dotyczyć tego samego stosunku prawnego lub nota została wystawiona zupełnie nieadekwatnie do warunków umowy.

Przy piśmie procesowym z 28 stycznia 2020 roku nadal nie przedstawiono wymienionych w uzasadnieniu pozwu „faktur sprzętowych”, ani nie wyrażono żadnych twierdzeń odnośnie tego, jak długo pozwany spłacał raty za sprzedany mu telefon. Czyniło to niemożliwym nie tylko poczynienie jakichkolwiek ustaleń przez Sąd ale także odniesienie się przez pozwanego do (nigdy niewyrażonych) twierdzeń.

Podobnie oderwane od twierdzeń strony powodowej oraz przedstawionych przez nią dokumentów były dwa dokumenty z 1 września 2018 roku i 14 września 2018 roku (k. 70, 72).

Ocena prawna

Postępowanie cywilne służy temu, by strony przekonywały Sąd o prawdziwości własnych twierdzeń o faktach (art. 3 k.p.c.), nie zaś temu, by Sąd przekonywał strony, co się stało, a strony ograniczały się do zadawania Sądowi zagadek lub wskazywania, czym Sąd powinien się jeszcze zainteresować.

W niniejszej sprawie pozwany kwestionował globalnie żądanie pozwu (k. 8), wskazując na rozprawie, iż nie jest w stanie szczegółowo odnieść się do sprawy, gdyż dotyczy ona odległej przeszłości (minuta 1:53 i 22:00 protokołu rozprawy). Brak twierdzeń uzasadniających żądania pozwu czynił w istocie niemożliwym rzeczowe odniesienie się do żądania pozwu.

Mając na uwadze, że to na stronie powodowej spoczywał ciężar przekonania Sądu o zasadności wysuniętych żądań (nie zaś na pozwanym ciężar przekonania, iż należności te nie istnieją) Sąd oddalił powództwo w całości.